

Vlastenci v utajení

Jiří Olmer

1 Původní historické okolnosti

České národní obrození je pojem, jímž se označuje proces, který probíhal v Zemích Koruny české jako součásti habsburské monarchie zhruba od poslední třetiny 18. století do roku 1848. Hlavním úkolem jeho vedoucích představitelů bylo pozvednout český jazyk opět na úroveň jazyka vzdělanců a motivovat obyvatele českých zemí k národní uvědomělosti. Národní obrození probíhalo současně s procesem transformace feudálního společenství v občanskou společnost.

2 Současné historické okolnosti

Vítězství Českého království nad Habsburky v Bitvě na Moravském poli vedlo k tomu, že vláda Přemysla Otakara II. měla trvat ještě dalších patnáct let. Pod jeho vedením by se České království stalo největší evropskou velmocí a postupně by mezi lety 1278–1287 vytlačilo oslabenou Habsburskou monarchii, což by nakonec vedlo k jejímu rozpadu.

Zásahy časopoutníků byla však expanze Otakara II. po roce 1278 pozdržena rozsáhlým hladomorem, který trval až do roku 1283. Král musel své mocenské choutky opustit, aby jeho země byla schopna přežít. Jeho vojenská kampaň se zcela zastavila po ekonomické destabilizaci v roce 1284 a Otakar nebyl schopen obnovit své mocenské úsilí až do roku 1289.

Mezitím ale časopoutníci dokázali pozvednout tehdy relativně neznámou Vídeň na lázeňské srdce Evropy. To vedlo k obrození národního ducha v Rakousku a pozvednutí Habsburské monarchie tak, že byla schopna Otakarovi II. vzdorovat, když v roce 1290 začal své vojenské tažení. Následkem toho však byl konflikt, který trval téměř sto let a bezprecedentně otrásl Evropou.

Když si Ordnung, jeden z členů Stráže času, uvědomil, že v Evropě téměř

současně nastanou **dvě** stoleté války, rozhodl se jednat. Po vítězném odjezdu Otakara z Bitvy na Moravském poli Ordnung přepadl jeho konvoj a nakonec krále úkladně zavraždil.

Protože skupiny časopoutníků ve své lokální minulosti již podnítli hladomor a pozvedli Vídeň, tyto jejich zásahy přetrvaly. Bez Přemysla Otakara II. České království téměř zmizelo z mapy a po kulturním boomeru ve Vídni se stalo snadným terčem Habsburků. Ti nedokázali zapomenout na svou prohru na Moravském poli a k občanům Zemím Koruny české se začali chovat jako ke druhořadým občanům. Český jazyk a česká kultura byly systematicky vytlačovány a do 15. století zmizely téměř dokonale.

V 18. století, kdy už by mohlo České národní obrození nastat díky tolerančnímu patentu a zrušení nevolnictví, jsou tedy obrozenci hrstka jedinců, kteří se pohybují na hraně zákona. Děti se učí česky od postav v maskách a kutnách, studenti kupují staré knihy na černém trhu a ukládají je pod falešná dna kufrů a šifrované dopisy v češtině jsou předávány v temných uličkách.

3 Pravidla hry

Každý tým musí postupně kontaktovat šest obrozenců a získat jejich důvěru. Jeden z obrozenců předá týmu šifrovanou zprávu, ostatní pak knihy na její rozluštění. Tým nakonec zprávu rozlouskne - a nechá si ji ověřit na Duncanu, aby nešel do špatně - a podle ní se odebere na poslední, sedmý bod. Hodnotí se hlavně kvalita splnění úkolů na dílčích stanovištích a v malé míře i čas, kdy tým dorazí na poslední bod.

Šest obrozenců je na šesti místech. Každý tým začíná na jiném a po splnění úkolu se odebrá na další.

Pořadí je: – Nový Duncan – choroš – rozcestí na mochomůrku – horní zastávka lanovky – remízek pod býv. čističkou – zelená maringotka –

4 Knižní šifra

Každé slovo zprávy je šifrováno souřadnicemi - **kniha**, **číslo stránky**, **číslo řádky** a **pořadí slova** na řádku. Všechna pořadí jsou chápána od jedničky. Výsledná zpráva nemusí dávat zjevný smysl, ale stále ukazuje na poslední bod. Třeba i jinou šifrou.